

med, at vi ikke har sparet os, mens vi endnu havde de unges Kræfter. Og — Gud være højlovet! — vi har den Tilfredsstillelse at se, at vor Gerning ikke har været forgæves. Aa, du kan tro, det er velsignet for os gamle at være Vidne til, hvordan Folkets Sag efterhaanden vinder Fremgang i alle Egne og i alle Samfundslag over det hele Land. Og nu ogsaa her! Ja, saadan skal det være! Saadan skal det være!“ blev han ved at gentage, og hans skingre Stemme lød som en Trompetfanfare. „Jeg kunde da heller ikke længer holde mig i Ro derhjemme, men sagde imorges til Jette: Hør, nu vil jeg sandelig over til Skibberup og se, hvordan det staar til, sagde jeg. Saa kan jeg med det samme paa Tilbagevejen se indenfor i Kyndby ... der har vi nemlig ogsaa et lille Vennesamfund, som længe har haft Bud efter mig. Aa, det er en Forsamling af prægtige Hjertemennesker, kan du tro ... Jeg var der sidste Høst og havde et dejligt stort Møde der i Skoven sammen med Povl og Ernst fra Vallekilde. Povl og Ernst talte historisk, og jeg fortalte et Par Eventyr. Det var rigtig saa fornøjeligt!“

„Men — skal vi ikke gaa ind i Stuen,“ fik Emanuel endelig Lejlighed til at indskyde; han stod helt forlegen overfor den andens overstrømmende Fortrolighed og følte sig desuden lidt trykket af at være i sine Arbejdsklæder, som ingen fremmed endnu havde set ham i.

„Nej, kære ... ikke nu! Ikke nu! Men jeg kommer om lidt. Jeg vilde blot i Forbigaaende kigge her ind for at melde jer min Ankomst. Jeg traf nemlig hernede ved Stranden Jens Iver, som I kalder ham. Han kom sejlen over fra den kloge Grethe paa Strynø. Hans gamle Moder ligger saa syg, den Stakkel, ... jeg lovede at komme ind og snakke lidt med hende; vi er jo Venner fra gammel Tid. Naa ... sig nu kun til Else, at hun kan vente mig til Middagsmaden; saa tager jeg maaske et Par af Vennerne med mig, og saa sidder vi og har det saa rart med hinanden. Farvel saalænge, kære! Nej, hvor jeg da er glad ved at have set dig! Nu skal jeg rigtig hilse Jette fra dig, kan du tro. Aa, hun vil blive henrykt. Jeg havde haft Lyst til at tage hende med herover idag; men hun maatte jo blive hjemme